

Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

Γιώτα Κριλή: Η υπόθεση της Χριστίνας

Σήμερα Τετάρτη, 5 Απριλίου και στις 7και μισή το βράδυ, στο χώρο της Βιβλιοθήκης του Marricville εδώ στο Σύδνευ και στα πλαίσια του Ελληνικού Φεστιβάλ του Σύδνευ, θα γίνει η πρώτη επίσημη παρουσίαση του βιβλίου του θεατρικού έργου της εξαίρετης συμπαροίκου μας συγγραφέως Κα Γιώτας Κριλή. Ο γράφων θα έχω την ιδιαίτερη τιμή και χαρά να παρουσιάσω το πόνημα της συγγραφέως. Ενα θεατρικό έργο που πάει πίσω στο χρόνο αλλά όχι και στον χώρο. Ενα θεατρικό έργο που μιλάει στην ψυχή του μετανάστη και δίνει την εικόνα της αντιμετώπισης του από το Αυστραλιανό κράτος, στα πρώτα εκείνα δύσκολα χρόνια της προσαρμογής και ένταξης στην νέα πραγματικότητα και κοινωνία που έπρεπε να βιώσουν οι Ελληνες και όχι ίσως μόνο μετανάστες.

Κοινότυπο και παλαιαναφερόμενο διαρκώς το θέμα του κοινωνικού ρατοσμού, έπι περαιτέρω του φυλετικού ή θρησκευτικού μέχρι την διαμόρφωση του πολυπολιτισμικού χαρακτήρα του Αυστραλιανού έθνους. Την συγγραφέα και τον ψυχισμό της αρχικά οι παλαιότεροι των συμπαροίκων εγγώρισαν μέσα από το διδακτικό της έργο, αλλά έπι περαιτέρω μέσα από τη πολυεπίπεδη συμμετοχή της στους κοινωνικούς αγώνες, για ισονομία, ισότητα, ίσα δικαιώματα τόσο των εργαζομένων αλλά ιδία των γυναικών. Προερχόμενη από μία περιφερειακή αγροτική οικογένεια της Ελλάδας και υπό την οποία πίεση υφίστατο εκ της φύσεως και θέσεως της σαν γυναίκα, κουβαλώντας στις αποσκευές της ένα πνεύμα ελευθερίας και μια δίψα για μάθηση, φτάνει στην Αυστραλία. Η άφιξη της συμπίπτει, όπως εκ των υστέρων έμαθα με το έτος της γέννησης μου. Αντιμετωπίζει τότε λοιπόν στην εκπνοή της δεκαετίας του '50 όλα εκείνα τα φαινόμενα του ρατοσμού που αντιμετώπιζαν οι Ελληνες της εποχής. Παρόλα αυτά, περνώντας μέσα από τις Συμπληγάδες, πορεύεται στην πνευματική και ψυχική της απελευθέρωση και ολοκλήρωση. Τα δημιουργικά χρόνια της νεότητας της δεν κατασπαταλώνται σε ανούσιες ενασχολίσεις, αλλά η μάθηση και οι σπουδές συμπληρώνουν την βιοπάλη για την εξασφάλιση του επιουσιού.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ
CHRISTINA'S CASE

ΘΕΑΤΡΟ

Η υπόθεση της Χριστίνας

Γιώτα Κριλή

Η Παναγιώτα Σπ. Κριλή (γνωστή ως Γιώτα Κριλή) γεννήθηκε στο Κεραστήρι Αρκαδίας και μετανάστευσε στην Αυστραλία το 1959. Τέλειωσε νυχτερινό κολλέγιο και αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο του Σύνεντε με τυχοί φιλολογίας και διπλώματα παιδαγωγής. Έχει εκδωσει τη γνωστή πρωτοποριακή σειρά εκπαιδευτικών βιβλίων Κοντά στη Γλώσσα, τη διγλώσση παιστική συλλογή Τρίπτυχο, τη μετάφραση Γυναικες του Ήλιου και τα ιστορικά μυθοποιήματα Καταβάτες, Κυπαρισσόμυλο, Κυκλάρινο της τριλογίας «Μονοπάτια της Ελευθερίας».

Η κοινωνική κριτική, η ζεκάθερη προβληματική και προσεγγισμένη θεματική του έργου της Κριλή στη συνθήσαμό με την αριστουργηματική στη φωτιστική της πλοκή, την αντιρρώκη κίνηση της απόλυτης ανθρωπίστικης χαρακτήρων καθησ και το μετά στη λάκη του έκφραση διάλογο, συνθέτουν ένα αριστορύχημα θεατρικής τέχνης, ένα σπάνιο στη γνησιότητά του δεήμα μεταναστευτικής κουλτούρας...

Τάσος Νεράντζης
(Εφημερίδα «Εθνικό Βήμα» 12.1.1982)

Θα μπορούσε να πεί κάποιος ότι όλοι αυτό έκαναν ίσως την εποχή εκείνη. Ομως η ιδιαίτερότητα της συγγραφέως, είναι ότι ήταν γυναίκα, μόνη, σε τρυφερή πλικία, έχοντας να αντιμετωπίσει τις πολυποίκιλες προκλήσεις αφενός σαν επιλογή ή να αφεθεί στην όποια μετριότητα θα μπορούσε να της προσφέρει η κοινή επιλογή της επιβίωσης μέσα από την εργασία ή της κοινωνικής της καταξίωσης μέσα από τη συμβατικότητα ενός μέσου γάμου και ανάπτυξης μιας μικροαστικής οικογένειας. Εν τούτοις η κοινωνική της ευαισθητοποίηση δεν της επιτρέπει την ακολουθία των μέσων νεονιομένων αλλά περαιτέρω ασχολείται και πολεμά μέσα από το μεγάλα όπλα που διέθετε και διαθέτει μέχρι σήμερα. Μια αειφόρος και αειθαλής νεάνις με τις ίδιες ευαισθησίες και ανπουχίες των 20, 30 ή 40 χρόνων μέχρι σήμερα. Ομως το ποτήρι ξεχειλίζει για τη ψυχή της Γιώτας όταν εκεί το 1978 έρχεται στο προσκήνιο η αποφράση μέρα, της δύθην αποκάλυψης από τις τότε Αυστραλιανές αρχές του μεγάλου «κόλπου» των Ελλήνων και της εκμετάλλευσης και κατασπάθισης από μέρους των δημοσίου χρήματος, δια του μπχανισμού των πρώτων συντάξεων ή ακόμη και των κατά πρόφασιν ασθενειών προκειμένου να απολαμβάνουν τις όποιες κοινωνικές παροχές. Είναι στους παλαιότερους εδώ στο Σύδνευ και πέραν αυτού γνωστό ότι μια Κυριακή του έτους εκείνου, συνελήφθησαν 669 αθώοι άνθρωποι, με τελείως παράνομο και αντιδημοκρατικό τρόπο, εξιλαστήρια θύματα για να καλύψουν τις όποιες οικονομικές αδυναμίες μιας παραπέουσας τότε εθνικής οικονομίας ή τη διαφθορά από ότι συνήθως διδάσκει η κοινή πείρα των παρεπιδυμούντων του κυβερνητικού μπχανισμού. Ανθρωποι σύρθηκαν και διαπομπέθησαν με βάναυσο τρόπο, συνεληφθησαν μέσα στα σπίτια τους με αφανέστατες και προσβλητικές διαδικασίες από τις αστυνομικές αρχές, κακοποιήθησαν ψυχικά, εξυβρίσθησαν ... απλά μέσα σε λίγες ώρες, για πολλούς η ζωή έβαλε τελεία. Αποτέλεσμα των ενεργειών αυτών, ήταν ο ψυχικός και ψυχολογικός θάνατος για πολλούς από αυτούς, ορισμένοι αυτοκτόνησαν κυριολεκτικά άλλοι αυτοκτόνησαν μεταφορικά. Η μαυρίλα του θανάτου εξαπλώθηκε πάνω από τη υποταγμένη και πλήρως φοβισμένη ελληνική παροικία του Σύδνευ και έμελλε για πολλά χρόνια να σηματίζει τον Ελληνα μετανάστη, παρόλη της αποκάλυψη τελικά της σκευωρίας και την απαλλαγή των θυμάτων. Το «κόλπο» έτοις τελικά

απολαμβάνουν τις όποιες κοινωνικές παροχές. Είναι στους παλαιότερους εδώ στο Σύδνευ και πέραν αυτού γνωστό ότι μια Κυριακή του έτους εκείνου, συνελήφθησαν 669 αθώοι άνθρωποι, με τελείως παράνομο και αντιδημοκρατικό τρόπο, εξιλαστήρια θύματα για να καλύψουν τις όποιες οικονομικές αδυναμίες μιας παραπέουσας τότε εθνικής οικονομίας ή τη διαφθορά από ότι συνήθως διδάσκει η κοινή πείρα των παρεπιδυμούντων του κυβερνητικού μπχανισμού. Ανθρωποι σύρθηκαν και διαπομπέθησαν με βάναυσο τρόπο, συνεληφθησαν μέσα στα σπίτια τους με αφανέστατες και προσβλητικές διαδικασίες από τις αστυνομικές αρχές, κακοποιήθησαν ψυχικά, εξυβρίσθησαν ... απλά μέσα σε λίγες ώρες, για πολλούς η ζωή έβαλε τελεία. Αποτέλεσμα των ενεργειών αυτών, ήταν ο ψυχικός και ψυχολογικός θάνατος για πολλούς από αυτούς, ορισμένοι αυτοκτόνησαν κυριολεκτικά άλλοι αυτοκτόνησαν μεταφορικά. Η μαυρίλα του θανάτου εξαπλώθηκε πάνω από τη υποταγμένη και πλήρως φοβισμένη ελληνική παροικία του Σύδνευ και έμελλε για πολλά χρόνια να σηματίζει τον Ελληνα μετανάστη, παρόλη της αποκάλυψη τελικά της σκευωρίας και την απαλλαγή των θυμάτων. Το «κόλπο» έτοις τελικά

παρέμεινε στην ιστορία των μεταναστών στην Αυστραλία, ή όλη αυτή επιχείρηση ίσως έρχεται να συμπληρώσει τα δεινά της Μποναγκίλας ή άλλα παλαιότερα της ιστορίας της μετανάστευσης.

Η συγγραφέας με την απλότητα του λόγου και της σκέψης που την χαρακτηρίζει μέσα από όλα της τα έργα επιβεβαιώνει τον πλούσιο συναισθηματικό της κόσμο και τις κοινωνικές ευαισθησίες. Η γνωριμία της με την πρωίδα του έργου της, τη «Χριστίνα» και η αφήγηση από αυτήν της περιπέτειας της σε συνδυασμό με τα μπνύματα και τα συναισθήματα που γεννούσε η περιρρέουσα αιμόσφαιρα την περίοδο εκείνη, οδηγούν τη συγγραφέα σε ένα ακόμη πόλεμο με το όποιο νοσηρό κατεστημένο των πιερών εκείνων. Παίρνει το όπλο της ανά χείρας και εκστρατεύει να πολεμήσει την όλη κατάσταση με εκείνο που ήξερε καλά να κάνει ... το λόγο της. Μια απλή πέννα το όπλο της απλήκτρα μιας παλιάς γραφομηχανής και σκορπισμένα φύλλα χαρτιού μουσικών της αποθεμάτων.

Η «Χριστίνα» γίνεται θεατρικός λόγος, γίνεται θεατρική πρωίδα, γίνεται δασκάλα ζωής. Η συγγραφέας διατηρεί τη προσωπική της ψυχική υγεία εκφραζόμενη μέσα από τη τέχνη και ως ψυχικά υγίμια πίστη, ανοίγει την αγκαλιά της και συμπαρίσταται και πολεμά την κοινωνίκη αδικία. Η πρωίδα, αποτυπώνει και εκφράζει την άλλη πλευρά, εκείνη που η συγγραφέας αγωνίστηκε να ξεπεράσει. Είναι απλά, η μέση Ελληνίδα μετανάστρια, που δεν έχει παντρευτεί και που στόχος ή ίσως προσδοκία της είναι η κοινωνική της τακτοποίηση μέσω της πεπατημένης. Η μη πλήρης ένταξη της στην Αυστραλιανή κοινωνία δεν ολοκληρώνεται ποτέ και η όποια προσπάθεια της σταματά πρίν ακόμη ολοκληρώσει την διαδικασί